

«Նոր Ժամանակի Կրթություն» ՀԿ

ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍԱՎՈՐՄԱՆ ԵԽԹԱԿԱ
ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ
ԴԱՍԸՆԹԱՅ

ԱՎԱՐՏԱԿԱՆ ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ
ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Հետազոտության թեման՝ Ընթերցանությունը որպես գործիք

Առարկան՝ մայրենի

Հետազոտող ուսուցիչ՝ Վարդանյան Լուսինե Հրանտի

Ուսումնական հաստատություն՝ Երևանի հ. 132 հիմնական
դպրոց

Երեսն 2022

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ընթերցողական կարողությունների զարգացումը տարրական դասարաններում խաղի միջոցով

Ներածություն	3
Ընթերցողական հետաքրքրությունների ձևավորումը	5
Ի՞նչ զիրք ընթերցել	8
Խաղը որպես կրտսեր դպրոցականի ճանաչողական հետաքրքրությունների խթանման միջոց	10
Ընթերցանության զարգացումը խաղի միջոցով	13
Եզրակացություն	19
Օգտագործած գրականություն	21

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Ըսթեցողական կարողությունների զարգացումը և ընթերցանության նկատմամբ հետաքրքրություն ձևավորելը շատ կարևոր և լուրջ աշխատանք է պահանջում:

Նրանք, ովքեր աշխատում են կրտսեր դպրոցականների հետ, գիտեն, թե ինչքան դժվար է զարգացնել երեխանների ընթերցանության տեխնիկան, առավել ևս՝ դաստիարակել ընթերցող անձ: Իսկական ընթերցանությունը, ըստ Ս. Ցվետանայի, <<համագործակցությունն է արվեստում>>:

Ինչպես անել, որ երեխանները սիրեն ընթերցանության դասերը, որ ընթերցանության նկատմամբ հետաքրքրությունը չհանգի: Եվ ի՞նչ անել, եթե կրտսեր դպրոցականները չեն ուզում կարդալ: Այս հարցերն այսօր մտահոգում են շատերին: Եվ սա բնական է, քանզի անհրաժեշտ է զարգացնել երեխայի միտքը, հուզական զգայունությունը, գեղագիտական պահանջմունքները և ընդունակությունները: Կարևորը՝ կարդալու կարողության ձևավորման գործընթացն այնպես կազմակերպելն է, որ նպաստի անհատի զարգացմանը, իսկ զարգացող անհատը ընթերցանության պահանջ ունենա:

Կարդալու կարողությունը անհրաժեշտ պայման է, որ կարդացողը գիտակցի տեքստի <<հետևում>> հեղինակի ներկայացրած աշխարհնկալումը, զգացմունքները, կյանքի նկատմամբ իր վերաբերմունքը: Կարևոր է օգնել ընթերցողին՝ կանգ չառնել փաստերի մտապահման վրա, այլ փնտրել նրանց տրամաբանությունը, պայմանավորվածությունը, պատճառականությունը: Այսպիսով, կձևավորվեն ընթերցելու կարողությունն ու գրագետ ընթերցողը:

Չեմայի արդիականությունը: Այսօր դպրոցում կարևոր է ընթերցանության նկատմամբ սեր և հետաքրքրություն ձևավորելը, քանի որ ընթերցանությունը հիմք է հանդիսանում բոլոր գիտություններից գիտելիքներ ձեռք բերելու համար: Եթե երեխան չսիրի ընթերցել, ապա ինչպես նա կարող է գիտելիքներ ձեռք բերել:

Հետազոտման նպատակները: Հետազոտման նպատակն է ձևավորել սեր և հետաքրքրություն դեպի ընթերցանությունը, զարգացնել ընթերցածը ճիշտ հասկանալու, վերարտադրելու և վերլուծելու կարողություն:

Հետազոտման խնդիրները:

1. Ներկայացնել ընթերցանության կարևորությունը կրտսեր դպրոցականների համար:
2. Ընթերցանության նկատմամբ հետաքրքրություն ձևավորելը խաղի միջոցով:
3. Ներկայացնել ընթերցողական կարողությունների զարգացման տեխնոլոգիան խաղի միջոցով:

Հետազոտման առարկան: Հետազոտման առարկան է ընթերցողական կարողությունների զարգացումը տարրական դասարաններում:

Հետազոտման մոթոդոլոգիական հիմքը: Հետազոտման մեթոդոլոգիական հիմքն են հանդիսացել մանկավարժների, լեզվաբանների՝ ընթերցանությանը նվիրված աշխատանքները, հետազոտությունները, գրքերը, ձեռնարկները, հոդվածները:

Աշխատանքի տեսական նշանակությունը: Աշխատանքի տեսական նշանակությունը ընթերցանության կարևորությունն է իր բաղադրամասերով, տեխնոլոգիաներով և այն ճիշտ ընտրելու և կազմակերպելու առաջարկումով և հիմնավորումով:

Աշխատանքի գործնական նշանակությունը: Աշխատանքի գործնական նշանակությունը կտևսնենք իմ առաջարկած մեթոդական հնարների, միջոցների՝ տարրական դասարաններում ընթերցանության կիրառման մեջ:

Աշխատանքի կառուցվածքը և ծավալը: Աշխատանքը կազմված է ներածությունից, հինգ ենթավերնագրերից, եզրակացությունից, օգտագործված գրականությունից: Ծավալը՝ 20 էջ:

ԸՆԹԵՐՅՈՂԱԿԱՆ ԿԱՐՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄԸ ՏԱՐՐԱԿԱՆ ԴԱՍԱՐԱՍՆԵՐՈՒՄ

ԽԱՂԻ ՄԻՋՈՑՈՎ

Ընթերցողական հետաքրքրությունների ձևավորումը

Կարդալը հարստացնում է մարդու միտքը,

խոսելու մեջ վարժվելը, հաղորդակից է անում նորան, իսկ
գրելը սովորեցնելու է ճշգրտություն:

Մ. Նալբանդյան

Հանրահայտ է, որ ընթերցանությունը ուսուցման հիմքն է: Կարդալու կարողության մակարդակով են պայմանավորված աշակերտի հիմնական հաջողություններն ու սովորելու ցանկությունը:

Ուսումնասիրությունները վկայում են, որ ընթերցանությունը <<միայնակ>> հանդես չի գալիս: Ընթերցասեր մանուկը, որպես կանոն, ունենում է մտակամային որոշակի որակների համալիր, որի յուրաքանչյուր բաղադրամաս կարևոր է և երեխաներին մղում է կարդալու: Օրինակ, ընթերցասեր երեխան, որպես կանոն, լինում է հետաքրքրասեր (ուզում է շատ բան իմանալ), ունենում է ինքնատիպ դիրքորոշում իր շուրջը կատարվող երևույթների նկատմամբ, սիրում է խոսել, արտահայտվել, պատմել, հակառակվել և այլն: Ընթերցասեր երեխանները <<նստակյաց>> են լինում, չեն սիրում բակ դուրս գալ, շարժուն խաղերով զբաղվել (սա խառնվածքի հարց է): Այս ամենը նշանակում է, որ առաջին հերթին անհրաժեշտ է ուշադրություն դարձնել երեխայի՝ վերը նշված (և չնշված) առանձնահատկությունների վրա:

Արդյո՞ք հնարավոր է այս խնդիրը լուծել վաղ դպրոցական տարիքում: Ե՛վ հնարավոր է, և՝ անհրաժեշտ:

Ուսուցիչը պետք է հիշի, որ ընթերցանությունը, որը պատճառաբանված է հետաքրքրսիրությամբ և նպատակադրված հետաքրքրությամբ, մանկավարժորեն հատուկ նշանակություն ունի, քանի որ այն դառնում է երեխաների համար հաճելի և ցանկալի զբաղմունք: Առաջին հերթին անհրաժեշտ է հատուկ ուշադրություն դարձնել ընթերցողական

հետաքրքրության ձևավորմանը և գեղարվեստական տեքստի լիարժեք ընկալման կարողության զարգացման վրա:

Ընթերցողական հետաքրքրության ձևավորման նպատակներն են՝ դեպի գիրքը հետաքրքրության և ընթերցելու ձգուման ուղիների որոնումը, սովորողների ընթերցողական կարողությունների զարգացումը և հաճույքով կարդալու սովորություն դաստիարակելը, ստեղծագործական մրցույթների և բեմականացված պարապմունքների կազմակերպման համակարգի ստեղծումը և այլն:

Ընթերցողական հետաքրքրության ձևավորման աշխատանքն իրականացվում է մայրենիի դասերի, արտադասարանական ընթերցանության ժամերի, գրադարանի հետ համագործակցելով, ընտանեկան ընթերցանության ակումբների, գրական տոնահանդեսների կազմակերպման միջոցով: Ակտիվ ընթերցողի դաստիարակության գործում մեծ դեր ունի դպրոցական գրադարանը:

Արտադասարանական ընթերցանության դասերը լայն հնարավորություններ են տալիս երեխաների ստեղծագործական, ճանաչողական որակների զարգացման համար: Դրանք գրքերի քննարկումներն են, կոնֆերանսներն են, մրցույթները և այլն: Դրանք հետաքրքիր են անցնում և պարունակում են մեծ լիցք, եթե կազմակերպվում են ոչ թե աշակերտների համար, այլ նրանց ակտիվ մասնակցությամբ:

Աշակերտների ընթերցողական հետաքրքրության զարգացման հաջողությունը պայմանավորված է նաև այդ խնդրի լուծման գործընթացում ծնողների մասնակցությամբ: Երեխաները կարիք ունեն <<ընթերցող>> միջավայրի, գրական շրջապատի: Միայն այս դեպքում է առաջանում է կարդալու ցանկությունը, որը հետազոտում դառնում է խորը հոգևոր պահանջմունք: <<Կարդացող>> միջավայրը պետք ստեղծվի նախ և առաջ ընտանիքում, և ուսուցիչը կարող է իր ներդրումն ունենալ այդ միջավայրը ստեղծելու գործում:

Կարելի է շաբաթը մեկ անգամ կազմակերպել այնպիսի մի դաս, որի ընթացքում աշակերտներից մեկը լինի ուսուցչի դերում, և դասի թեման լինի գեղարվեստական գրականությունից կարդացած որևէ ստեղծագործություն: Կարենք է, որ ծնողները դառնան այդ դասի կազմակերպման մասնակիցը, դառնան իրենց երեխայի և նրա դասընկերների գործընկերը: Սրանով ընթերցողական մթնոլորտը կտեղափոխվի նաև ընտանեկան միջավայր: Ծնողի հետ միասին երեխան ընտրում է գրականությունը, միասին կարդում և

վերլուծում են, մտածում, թէ ինչպես այն դասարանին ներկայացնեն: Ուսումնական տարվա վերջում ամփոփվում են արդյունքները, և <<լավագույն դաս>> ներկայացրած աշակերտը ձանաշղում է հաղթող: Այս աշխատանքը նպաստում է զրքի նկատմամբ հետաքրքրության սերմանմանը, ստեղծագործական ունակությունների զարգացմանը, խոսքի նկատմամբ հարգանքի ձևավորմանը, ծնողների և երեխաների միաբանմանը:

Մեթոդիստ Լ.Ն. Ռոժինան¹ գրում է, որ գեղարվեստական ստեղծագործության լիարժեք ընկալումը չի սահմանափակվում միայն կարդացածը հասկանալով:

Ներկայացնենք <<մտախոհ ընթերցանության>> կանոնը, որը ձևավորված է <<երեք n>> բանաձևով՝

ԵՐԵՔ → վերապրի՝ p

→ պատկերացրու՛

Π → հասկացի՝ p

→ զգացմունքները

ԸՆԹԵՐՑԱԾԸ → կերպարները

→ մտքերը

Այսինքն՝ վերապրիր → պատկերացրու → հասկացիր → ընթերցածը քայլերը դառնում են ընթերցողական կարողությունների բաղադրամասերը: Ես կարծում եմ, որ գեղարվեստական ստեղծագործության լիարժեք ընկալումն իրականանում է երեխաների զգացմունքների, կերպարների, մտքերի միջոցով, որոնք առաջանում են դասի ընթացքում: Այս աշխատանքի կարևորությունը և նշանակությունը ակնհայտ է: Ասածը հաստատում են Ս. Լուպանի բառերը՝ <<Ամենալավ նվերը երեխայի նրա՝ ընթերցանության ճաշակի զարգացումն է>>:

1 Л. А. МУЗЫКА, ИНТЕРЕС К ЧТЕНИЮ; КАК ЕГО ПРОБУДИТЬ?//НАЧАЛЬНАЯ ШКОЛА, 2007, N -6, стр. 72

Ի՞նչ գիրք ընթերցել

Կրտսեր դպրոցում փոքրիկ ընթերցողն առաջին քայլերն է անում զրականության մեծ աշխարհ: Այդ ձանապարհին ուղղորդողներ են դառնում ծնողներ ու ուսուցիչները: Արյո՞ք քահանա ենք մեզ հարցեր տալիս.

- Ի՞նչ կտվորեցնի գիրքը երեխային:
- Ի՞նչը կտպավորվի նրա բաց հոգում:

«Մեզանից շատերին ավելի շատ անհանգստացնում է այն, թե ինչ գիրք են կարդում մեր երեխաները, քան որքան են կարդում:

Կրտսեր դպրոցում այս խնդիրների լուծման կարևոր գործոններն են ոչ միայն ուսուցչի մասնագիտական վարպետությունը, այլև նրա ընթերցողական նախասիրություններն ու կարդացած լինելը»²:

- Իսի՞ց սկսել այդ աշխատանքը, - պատասխանն ակնհայտ է՝ քեզնից:

Ուսուցչին անհրաժեշտ է առաջին հերթին կարդալ այն մանկական զրականությունը, որն

РЫБКИНА Е. А. <<ШАГ НАВСТРЕЧУ КНИГЕ, ИЛИ КАК ПРИОБЩИТЬ РЕБЕНКА К ЧТЕНИЮ>>/<<НАЧАЛЬНАЯ ШКОЛА>> 2009, N 2, стр. 18

սկսում են ընթեցել աշակերտները, ինչպէս նաև տեղեկանալ նոր գրքերի և հեղինակների մասին: Նա պետք է իմանա, թե ինչ է կատարվում մանուկների և մեծահասակների ընթեցողական աշխարհում: Այստեղ օգնության կարող են գալ աշակերտների և ծնողների համագործակցությունը՝ դպրոցական, քաղաքային մանկական գրադարանների հետ և գրադարանների ինտերնետ կայքերի հաճախումները:

Որպեսզի տարրական դասարանների աշակերտներին օգնենք <<Գրքերի աշխարհում>> կատարել իրենց առաջին լուրջ քայլերը, որպեսզի այդ աշխատանքը հետաքրքիր, բազմազան և հրապուրիչ լինի, կարելի է ստեղծել ընթեցանության սիրահարների՝ <<Ընթեցող>> մանկական ակումբ:

Ակումբում կարելի է կազմակերպել ընթեցած ստեղծագործությունների քննարկումներ, գրքերի փոխանակություն, ընթեցողների միջև մրցույթներ, ընթեցողական օրագրերի նորագործումներ: Այստեղ շատ կարևոր է, որ ակումբում հնարավորություն ընձեռվի շփվել հետաքրքիր մարդկանց, գրողների, լրագրողների հետ: Ակումբային աշխատանքի հիմքում ընկած կլինի լրացուցիչ կրթություն ստացող սովորողների, նրանց ծնողների, ուսուցիչների գործունեության տարբեր ձևերի ներառումը: Կատարվող աշխատանքի նպատակը երեխաների կարդալու պահանջմունքների ձևավորումն է, ազատ ժամանակի մի մասը ընթեցողական գործունեությանը նվիրելը: Եթե աշակերտները մասնակցում են արտադասարանական գրական պարապմունքներին, ապա նրանց մեջ բարձրանում է ընթեցողական ինքնուրույնության գործակիցը:

Մեր առջև դաստիարակության գերխնդիր կա. ինչպէ՞ս վարվել, որպեսզի կրտսեր դպրոցականը կարդա: Առաջին դասարանից աշակերտները սովորում են միասին կարդացածի շուրջ մտածել և քննարկել: Տարրական դասարաններում շատ նշանակալի կարող է լինել ճիշտ ընթեցողական օրագրի շուրջ կազմակերպված նպատակային աշխատանքը: Ընթեցողների ձևավորման սկզբնական փուլում, եթե երեխաներն իրենց առաջին քայլերն են կատարում, ծնողներին կարելի է առաջարկել <<Ընթեցողի օրագիր>> վարել, որտեղ կնշվեն սիրված գրքերի վերնագրերը, կգրվեն այդ գրքի մասին տպավորությունները և այլն:

Սովորողներին կարելի է առաջարկել կարդացած ստեղծագործության վերաբերյալ օրագրում նկարագրությունը պատմում իր կարդացածը, հայտնում իր կարծիքը: Ամենակարևորն այն է, որ ուսուցիչը պետք է ուշադիր հետևի, թե ինչ են կարդում երեխաները: Որպեսզի ձևավորվի երեխայի գեղագիտական ճաշակը, պետք է հատուկ ուշադրություն դարձնել նկարագրությունը գեղագիտական մակարդակին: Ակտիվ կարդացողներին պետք իրախուսել. Մանկական կոլեկտիվում ընդորինակման կերպար պետք է լինի կարդացող, մտածող աշակերտը:

ԽԱՂԸ ՈՐՊԵՍ ԿՄՏՄԵՐ ԴՊՌՈՑԱԿԱՆՆԵՐԻ ՃԱՆԱՉՈՂԱԿԱՆ ՀԵՏԱՔՐՔՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԽԹԱՆՄԱՆ ՄԻՋՈՅ

Խաղը նրա, մանուկ մարդու բնական օրգանական
պահանջն է, նրա լրջությունն է, նրա էությունն է

Հ. Թումանյան

Դպրոցում ուսուցիչ աշխատանքի և աշակերտների ուսումնական հաջողությունների արդյունքները չափվում են ձեռք բերված գիտելիքներով, կարողություններով ու հմտություններով: Արդի ժամանակաշրջանում, եթե կյանքն օրեցօր առաջընթաց է ապրում, դպրոցի կարևորագույն խնդիրներից են դառնում աշակերտների ճանաչողական հետաքրքրությունների, նրանց ստեղծագործակակին մտածողության, ինքնուրույն որոշումներ կայացնելու կարողությունների ձևավորումն ու զարգացումը: Գիտելիքների գումարի յուրացումն ու մտապահումը, որոնք ավանդաբար համարվել են ուսուցման հիմնական նպատակ, այսօր վերածվել են ուսուցման հիմնական նպատակին հասնելու միջոցների:

Ուսուցման նպատակի նման ընկլուսմը չափազանց արդիական է և միաժամանակ ունի շատ խոր և հին արմատներ:

Ճանաչողական հետաքրքրությունների համար խթան կարող են դառնալ ուսուցումը հետաքրքիր դարձնելը, ուսուցման գործընթացում ստեղծագործական մթնոլորտի ապահովումը, ինչպես նաև բարդ, բայց հրապուրիչ խնդիրների առաջադրումը: Այդ նպատակով անհրաժեշտ է գտնել ուսուցման այնպիսի հնարներ, որոնք ոչ միայն ցանկալի ու

հետաքրքիր լինեն երեխաների համար, այլև ունենան ուսուցողական, ձանաշողական նշանակություն և միաժամանակ խթանեն աշակերտների ստեղծագործական միտքը:

Այդպիսի հնար է խաղը, որը հոգեհարազատ և սիրված է երեխաների կողմից: Ընդհանրապես փոքրիկների համար խաղը ճանաչվում է որպես գործունեության հիմնական ձև: Դիդակտիկայի մեջ, հատկապես կրտսեր դպրոցականների ուսումնական խնդիրները լուծելիս, կիրառվում են դիդակտիկ խաղերը: Այս մանկավարժական տեխնոլոգիան էապես կարևորվում է տվյալ տարիքային խմբի համար:

Կրտսեր դպրոցական տարիքի երեխայի համար առաջատար գործունեություն է սկսում դառնալ ուսումը: Բայց այդ դպրոցականը, որը դեռ երեկ տարված էր իր զվարք խաղերով, չի կարող լիովին գերծ մնալ դրանցից: Այդ իսկ պատճառով, եթե ուսուցումը համեմվում է խաղերով դրանք երեխայի համար դառնում են ավելի հետաքրքիր, սրտամու և ցանկալի: Եթե խաղը մուտք է գործում կենդանի մանկավարժական գործընթացի մեջ, դասարանում ստեղծվում է մի նոր յուրահատուկ միջավայր: Եթե ուսուցիչ աշակերտ կամ աշակերտ – աշակերտ հարաբերություններում մինչև այդ գոյություն ունեն ինչ – ինչ խանգարող հանգամանքներ, ապա դրանք աննկատելիորեն անհետանում են: Այդ մքնուրուրը հնարավորություն է տալիս, որ աշակերտները անկաշկանդ արտահայտեն իրենց մտքերը: Խաղն ունի մի այնպիսի հիմնայի հատկություն, որ երեխային կարող է իր համար էլ աննկատելիորեն ընդգրկել ակտիվ ուսուցման և նոյնիսկ այսկամ այն խնդրի լուծման ընթացքի մեջ: Խաղի ժամանակ երեխան ավելի է կենտրոնանում՝ տարվելով հետաքրքրաշարժությամբ, և ավելի հեշտությամբ էլ մտապահում է առաջին անգամ տեսածն ու լսածը:

Այսպես, օրինակ, առաջին դասարանցին տառուսուցման կամ էլ թվերի ուսուցման ժամանակ ծանոթանում է մի այնպիսի տաղի կամ թվի, որն ունի բերան, աշխկներ ու թաթիկներ, խոսում է երեխաների հետ և պատմում իր մասին: Երեխաները սեղմում են նրա թաթիկը, բարևում և խոստանում չնեղացնել և չմոռանալ նրան: Փաստորեն երեխաները հաղորդակցվում են տվյալ տաղի կամ թվի հետ, որից հետո, եթե տարբեր նյութերից պատրաստում են իրենց «նոր բարեկամին», ապա հեշտությամբ և հաճույքով մտապահում են նոր տաղը կամ էլ թիվը: Այդ դեպքում յուրացումն իրականանում է զրեթե ինքնըստինքյան:

Դպրոցում կենդանի մանկավարժական գործընթացում խաղերը չեն կարող ինքնանպատակ լինել: Խաղ պետք է հանդես գա ոչ թե որպես առանձին հնար, այլ միաձույլ լինի ուսուցմանը և

ծառայի ուսումնական նպատակին: Հարկավոր է երեխաների մեջ արթնացնել հետաքրքրություն և այդ կերպ նպաստել մանկավարժական խնդիրների լուծմանը:

Ինչպես ցանկացած հնար, ուսումնական տեխնոլոգիա, այնպես էլ հետաքրքրաշարժության տարրերով հարուստ խաղը կարող է նույնիսկ ձանձրացնել երեխաներին, եթե չփոփոխվի ու անընդհատ կրկնվի նույնությամբ: Այդ իսկ պատճառով խաղը պետք է կիրառվի ստեղծագործաբար: Ցանկացած խաղ ցանկալի է տեսնել ոչ թե անխախտ կարապարի, այլ աստիճանական զարգացման մեջ, որպեսզի երեխայի մեջ չկորչի հետաքրքրությունը թե՛ դրա և թե՛ ուսուցան նկատմամբ: Ուսուցանող խաղերը, հետաքրքրաշարժ առաջադրանքները, սևեռում են երեխայի անկայուն ուշադրությունը դասի ընթացքին, տալիս են նոր գիտելիքներ, ստիպում են լարված մտածել: Խաղերը երեխաներից պահանջում են հնարամտություն, ուշադրություն, համատեղ ստեղծագործական համառություն, զարգացնում են երեխայությունը, արագորեն ճիշտ լուծումներ գտնելու կարողությունները: Կարևոր է նաև այս ամենի դաստիրակշական կողմը, քանի որ այդ ընթացքում երեխաները մոտիկից առնչվում են, մրցակցում, վիճում, իրար օգնում, դառնում են ինքնուրույն և ընկերասեր: Խաղերը միայն դասը հետաքրքրաշարժ, զվարճալի ու բազմերանգ դարձնելու համար չեն միայն, դրանք առաջին հերթին ուսանելի են և նոր գիտելիքներ են հաղորդում, սովորեցնում միտքը լարել, տրամարանել: Խաղերը զարգացնում են երեխայի երեխայությունը, արագորեն լուծումներ գտնելու կարողությունը, համակցված մտածողությունը: Երեխային մտավոր աշխատանքի տրամադրել համար անհրաժեշտ է խաղը դարձնել հետաքրքիր, զբաղեցնող, միտք շարժող: Դրա համար կան տարբեր եղանակներ ու մեթոդներ, որոնց մեջ հատուկ տեղ են զրավում դիդակտիկ խաղերը: Այդ խաղերի ճիշտ կազմակերպումն ու անցկացումը երեխաներին հնարավորություն է տալիս խաղի, խաղային ձևի միջոցով ստանալ անհրաժեշտ գիտելիքներ, իսկ դաստիրակին՝ զարգացնել երեխաների մտավոր գործունեության տարբեր կողմերը:

Երեխաների գիտելիքների ամրապնդման, նոր գիտելիքների հաղորդման նպատակով մանկապարտեզի կրտսեր խմբից սկսած անցկացվում են դիդակտիկ խաղեր: Քանի որ երեխաների ուշադրությունը, հիշողությունը և հոգեկան մյուս պրոցեսները դեռ այնքան զարգացած չեն, որպեսզի կիրառվեն ուսուցման առավել բարդ՝ դպրոցական մեթոդներ, դիդակտիկ խաղերի օտագործումը լիովին համապատասխանում է նրանց տարիքային առանձնահատկություններին և մտավոր կարողություններին: Այդ խաղերը որպես ուսուցման ձև, իրենց բնույթով բարդ են, որովհետև դրանք միաժամանակ հետապնդում են

Երկու նպատակ՝ ուսուցողական և խաղային: Այստեղ երեխաները խաղալով սովորում են, իսկ դաստիարակը դեկավարելով և մասնակցելով խաղին՝ միաժամանակ սովորեցնում է: Խաստիարակի այս դերն առանձնապես ընդգծվում է, եթե դիդակտիկ խաղերը հանդիս են Դաստիարակի այս դերն առանձնապես ընդգծվում է, եթե դիդակտիկ խաղերը հանդիս են գալիս որպես նոր գիտելիքների հաղորդման միջոց: Այսինքն՝ եթե խաղի ընթացքում դաստիարակը ոչ թե ուղղակի ասում է ինչ անել, այլ երեխաները միմյանց չեն հասկանում, դաստիարակը ոչ թե ուղղակի ասում է ինչ անել:

Երեխաները մեջ մտնելով՝ երեխային ճիշտ արտահայտվելու և ճիշտ գործելու օրինակ է տալիս:

Ընթերցանության զարգացումը խաղի միջոցով

Աշակերտների մեջ գրքի նկատմամբ սեր կարելի է սերմանել խաղերի, հետաքրքրաշարժ վարժությունների միջոցով:

Ներկայացնենք մի քանի խաղ:

<<Պահմտոցի>>

Աշակերտներից մեկը կարդում է դասագրքի ստեղծագործություններից որևէ տող՝ նշելով միայն էջը: Մյուսները պետք է կոսիեն ստեղծագործությունը, որոնեն համապատասխան հատվածը և հետևեն կարդացողին:

<<Երևակայական քառ>>

Ուսուցիչը կարդալու ժամանակ օգտագործում է սխալ քառեր, աշակերտները պետք է լսեն և արտաքերեն քառի ճիշտ ձևը:

Այս խաղը երեխաները հաճույքով են խաղում, քանի որ նրանք հնարավորություն են ունենում ուղղել ուսուցչություն, ով քարձրացնում է իրենց հեղինակությունը և տալիս է ինքնավատահություն:

Ակտիվ գործունեության ձևերից է մրցակցությունը:

<<Ուրախ սագը>>

Խաղը անցկացվում է դասարանում: Այն ընթերցանությունը վերածում է գրավիչ խաղի: Խաղի եռթյունը հետևյալն է: Գեղարվեստական տեքստից տասը էջ ինքնուրույն կարդալուց հետո աշակերտը գունավոր թղթից կտրում է շրջաններ: Այնուհետև պատկերում է զիսավոր հերոսի դեմքը: Գունավոր հատվածում գրում է գրքի անունը,

հեղինակի ազգանունը և սոսնձում սագի գլխին: Կարդալով հաջորդ տասը էջը՝ աշակերտն այդ շրջանակին ավելացնում է ևս մեկ շրջանակ և այդպես շարունակ...Այդ ձևով ստեղծվում է շղթա: Վարժությունը սովորեցնում է արագ կարդալ, ձևավորվում է հետաքրքրություն կարդալու նկատմամբ:

Վ. Ա. Սուխումլինսկին գրել է. <<Կարդալը պատուհան է, որի միջից երեխաները տեսնում և ճանաչում են երկիրը և իրենք իրենց: Այն բացվում է երեխայի առաջ միայն այն ժամանակ, երբ դրա հետ և անզամ ավելի շուտ՝ մինչ գրքի առաջին բացելը, սկսվում է մանրակրկիտ աշխատանք բառերի հետ>>:

Միայն դպրոցի և ընտանիքի համատեղ ուժերով կարելի է հասնել նրան, որ երեխան սիրի գիրքը: Կարդալը պետք է սկսել շապիկից և տիտղոսաթերթից: Չէ՞ որ գրքի նկատմամբ հետաքրքրությունը ծնվում է գրքի հետ հենց առաջին շփումից:

Խաղ՝ «Օգնիր հերոսին գտնել իր հեքիաթը»

Սովորեք ճանաչել հեքիաթը՝ կարդալով դրվագը:

Նպատակները:

- 1) Երեխաների մեջ սերմանել բանավոր ժողովրդական արվեստի հանդեպ սեր.
- 2) զարգացնել երեխաների զիտելիքները հեքիաթների մասին.
- 3) Սովորեք հիշել հեքիաթների հերոսներին, նրանց անունները, կերպարները, արտարինը:
- 4) ձևավորել հետաքրքրություն ընթերցանության նկատմամբ

Մանկավարժ. «Մի անզամ բոլոր գրքերը որոշեցին խարել տղաներին և շփորվեցին էջերից: Եվ հետո նրանք չկարողացան վերադառնալ իրենց հեքիաթներին: Զեր օգնությունը շտապ անհրաժեշտ է: Ես ձեզ հեքիաթներից հատվածներ կկարդամ, իսկ դուք ասեք, թե որ հեքիաթից է կարդացվել հատվածը: Եթե ճիշտ պատասխաննեք, ուրեմն բոլոր հեքիաթները կվերականգնվեն:»

Ուսուցիչը կարդում է հեքիաթների հատվածներ, գրքերը դնում գրատախտակին:

Մանկավարժ: Օ՛, դժվարություն: Հեքիաթների հերոսներն ընկել են գրքերից և կորել: Օգնեք նրանց մտնել իրենց հեքիաթների մեջ:

Երեխաները ճանաչում են հեքիաթների հերոսներին, անվանում և համառոտ նկարագրում նրանց, գոտնում են այն գիրքը, որտեղ նրանք ապրում են: Հերոսները «ուեղավորվում են» իրենց հեքիաթներում: Հաղթում է այն թիմը, որը գուշակում է ամենաշատ հերոսներին:

Վերջնարդյունքները	<ul style="list-style-type: none"> Կկարողանա սահուն, արտահայտիչ և հասկանալով ընթերցել տեքստը Կիմանա դասական և քանակական թվականները Կկարողանա կապակցված խոսքով նկարագրել, բանավիճել, հիմնավորել ասածը Կկարողանան վեր հանել, բացահայտել առակի հիմնական գաղափարը Կկարողանա մասնակցել դերային խաղին, բեմադրությունների ժամանակ կատարել հերոսների դերերը Վերաբերմունք կդրսերի տեքստի հերոսների քայլերի նկատմամբ
Դասի ընթացք/ընտրված մեթոդներ	<p>Խթանում /5 րոպե/</p> <p>«Հասկացությունների քարտեզ» մեթոդական հնար Հարցադրումների միջոցով աշակերտներին հիշեցնել, թե որ ժանրին են պատկանում «Ճպուռ ու մրջույնը», «Սոյուծն ու մուկը», «Այրի կինը և որդին» ստեղծագործությունները /առակ/: Ապա առաջարկել զույգերին իրենց տրված ծրարներից ընտրել այն բառերն ու արտահայտությունը, որոնք առնչվում են «առակ» հասկացության հետ: Զույգերն ընտրում են համապատասխան բառերն ու արտահայտությունները և կազմում հասկացությունների քարտեզ: Քարտեզը կազմում են հետևյալ կերպ:</p> <pre> graph TD A[Առակ] --> B[Այունք] A --> C[Արձակ] A --> D[Բարդզ] A --> E[Քրական Ժակը] A --> F[Հայիածն] B --> G[Ամսնավորում] B --> H[Գյուսավոր հերոսներ] C --> I[Եզուար] D --> J[Առակի Ավգորում] D --> K[Առակի Վերջում] E --> L[Ներաբեկ Կոնկոյան] E --> M[Կովկաննես Թումանյան] F --> G F --> H </pre>

Իմանտի ընկալում /30 րոպե/

Տեքստի բովանդակության կանխագուշակում

- Գրատախտակին փակցնել հետևյալ առածը
- «Մի զնդակով երկու նապաստակ չես խփի»

Հարցերի օգնությամբ առածի միջոցով աշակերտները կկանխագուշակեն «Առյուծն ու մուկը» առակի բովանդակությունը: «Հինգրոպանց ազատ շարադրանք» մեթոդի կիրառմամբ աշակերտները կշարադրեն իրենց մտքերը:

Տեքստի լուս ընթերցում

Լուս կընթերցեն «Առյուծն ու մուկը» առակը, կպատասխանեն հարցերին և կհամեմատեն իրենց ենթադրությունները տեքստի բովանդակության վերաբերյալ, կկատարեն տեքստի բովանդակության շուրջ վերլուծություններ և եզրակացություններ:

«Լրագրողներ» խաղի կազմակերպում

Այս խաղի ընթացքում բոլորը, ովքեր ցանկանում են հանդես գալ հերոսների դերում, հրավիրում են գրատախտակի մոտ, իսկ մյուսները հանդես են գալիս լրագրողների դերում: Վերջիններիս խնդիրն է տալ հետաքրքիր, ոչ ստանդարտ հարցեր հերոսներին: Իսկ առակի հերոսները պետք է կարողանան լիարժեք, հստակ պատասխաններ տալ հարցերին:

Աշխատանք լեզվական նյութի շուրջ

Թվականի մասին պատկերացումների խորացման ու ամրակայման համար կատարել խաղ-վարժանք:

Գնդակը նետել աշակերտներից որևէ մեկին և արտաքերել որևէ քանակական կամ դասական թվական: Եթե դասական թվական է ասում, ապա այն աշակերտը, որը բռնել է գնդակը, այն դարձնում է քանանկական թվական, իսկ եթե քանակական թվական է ասում, ապա այն դարձնում է դասական թվական և գնդակը հետ են շպրտում:

Կշռադատում /10 րոպե/

Դերային խաղ- Բեմականացնել առակը

Անդրադարձ և ամփոփում

«Ընթերցողից պատասխան ակնկալող հարցեր» մեթոդական հնարի կիրառում

- Ի՞նչ նկատեցիք տեքստում
- Ինչի՞ն մասին այն ստիպեց մտածել
- Ո՞րն է տեքստի ամենակարևոր ասելիքը
- Ո՞րն է տեքստի ամենակարևոր նախադասությունը

	<ul style="list-style-type: none"> Ո՞րն է տեքստի ամենակարևոր բառը Կիրառել ԳՈՒՄ մեթոդը: <table border="1"> <tr> <td>Գիտեմ</td><td>Ուզում եմ սովորել</td><td>Սովորել եմ</td></tr> <tr> <td></td><td></td><td></td></tr> </table>	Գիտեմ	Ուզում եմ սովորել	Սովորել եմ			
Գիտեմ	Ուզում եմ սովորել	Սովորել եմ					
Ըստրված մեթոդներ	<p>Խթանում- «Հասկացությունների քարտեզ» Իմաստի ընկալում-Կանխագուշակման մեթոդ Կշռադատում- Ընթերցողից պատասխան ակնկալող հարցեր, ԳՈՒՄ</p>						
Տերմիններ	Խրատ, բարոյախոսություն						
Գնահատում	<p>Գերազանց կզնահատեմ այն աշակերտներին, ովքեր դասի բոլոր փուլերում կցուցաբերեն ակտիվ մասնակցություն , հարցերին կտան հստակ, կապակցված, ճիշտ պատասխաններ:</p> <p>Լավ կզնահատեմ այն աշակերտներին, ովքեր դասի բոլոր փուլերում կցուցաբերեն ակտիվ մասնակցություն , բայց հարցերին կտան ոչ լիարժեք պատասխաններ:</p> <p>Բավարար կզնահատեմ այն աշակերտներին, ովքեր դասի բոլոր փուլերում կցուցաբերեն ոչ ակտիվ մասնակցություն, հարցերին կտան թերի, չկապակցված պատասխաններ:</p>						
Տնային աշխատանք	Կարդալ և վերարտադրել առակը, տեղեկություն հավաքել առյուծի մասին , առաջադրանք 1						

Գործնական աշխատանք

Ստորև ներկայացրած խաղը կիրառել եմ դասարանում: Աշակերտները մեծ հետաքրքրությամբ մասնակցեցին խաղին: Խաղը կազմակերպեցի խմբերով:

Դասարանը բաժանեցի երեք խմբի: Խմբերին հանձնեցի ծրարներ, որոնք պարունակում էին տարբեր հեքիափներից նկարներ և նախադասություններ: Աշակերտները կարդալով նախադասությունները, վերիշելով հեքիափները, համապատասխանաբար նկարներին փակցրեցին նախադասությունները: Հաղթեց այն թիմը, որը առաջինը և ճիշտ ավարտեց աշխատանքը:

ԽԱՂ 1. «Ո՞ւմ խոսքերը».

Զորավարժություններ «Ո՞վ է ասում այս խոսքերը»:

«Մի նստիր ծառի կոճղի վրա, մի կեր կարկանդակ » - Մաշա

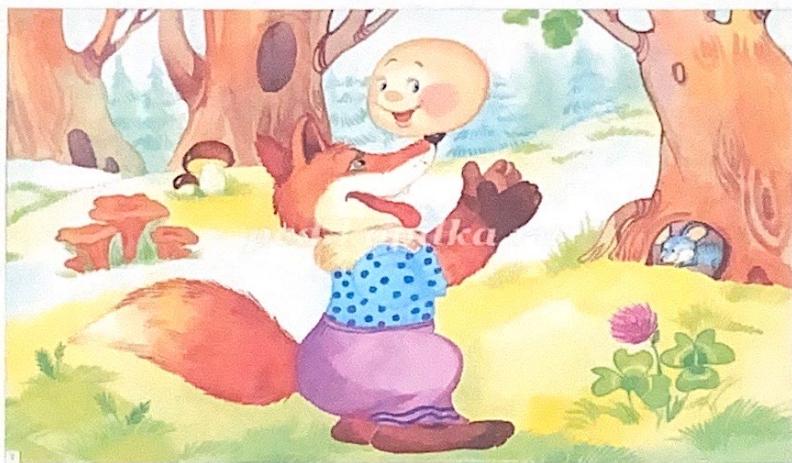
«Ո՞վ նստեց իմ աթոռին ու ջարդեց այն»:

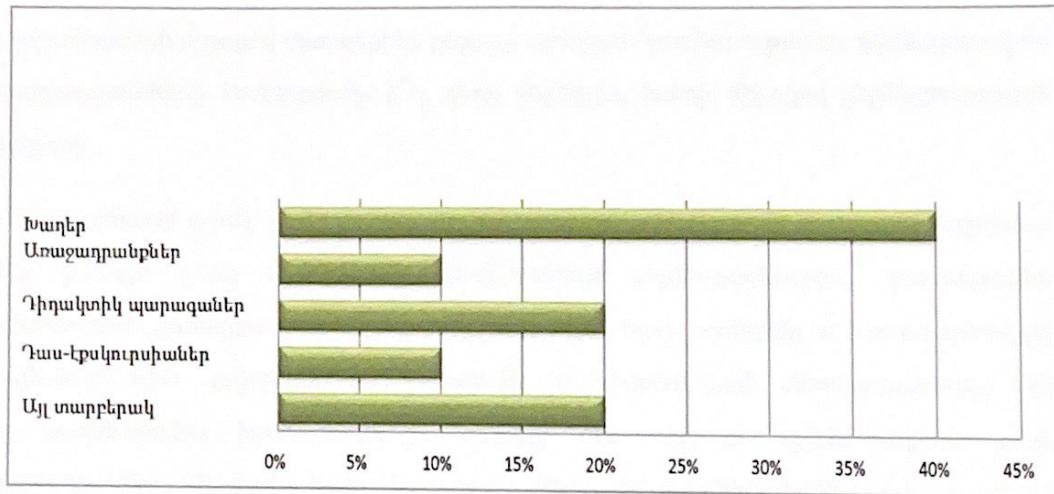
«Փրկիր մեզ, զորշ զայլը մեզ կերավ» - Այծեր.

«Ես թողել եմ տատիկիս, թողել եմ պապիկիս, իսկ թեզնից, և առավել ես գնալու եմ»:

Հարցում՝ «Ի՞նչ միջոցներով եք խթանում ընթերցանությունը»

Անցկացրել եմ հարցում տասը դասվարների շրջանակում՝ «Ի՞նչ միջոցներով եք խթանում աշակերտի հետաքրքրությունը ընթերցանության նկատմամբ»: Հարցին դասվարներից 4-ը (40%) նշել են խաղեր, 1-ը (10%)՝ առաջադրանքներ, 2-ը (20%)՝ դիդակտիկ պարագաներ, 1-ը (10%)՝ դաս-էքսկուրսիաները և 2-ը (20%)՝ այլ տարրերակ՝ նշելով, որ կարևոր միջոցներ են համարում և խաղերը, և առաջադրանքները: Հարցումից հետո հանգեցինք այն եզրակացության, որ ավելի շատ խաղերի միջոցով կարելի է ընթերցանության նկատմամբ հետաքրքրություն ձևավորել՝ հաշվի առնելով երեխաների տարիքային առանձնահատկությունները:

Եզրակացություն

Այսպիսով՝ ընթերցանության ձևավորումն ու զարգացումը կրտսեր դպրոցում խաղի միջոցով ունի շատ մեծ և կարևոր նշանակություն:

Այս աշխատանքի միջոցով պարզեցինք ընթերցանության կարևորությունը, ընթերցողական հետաքրքրությունների ձևավորումը, ի՞նչ զիրք ընթերցել խաղի միջոցով ընթերցանության զարգացումը:

Կրտսեր դպրոցում աշակերտների համար անհրաժեշտ է ընթերցանության առկայությունը: Կրտսեր դպրոցը պետք է նպաստի աշակերտների ինքնուրույնության զարգացմանն ուսումնառության ընթացքում, միաժամանակ սովորեցնի հաղորդակցվելու համագործակցելու դասընկերների հետ, զարգացնի աշակերտների տրամաբանական մտածողությունը: Այդ ամենը արդյունավետ իրականացնելու համար մեծ դեր ու նշանակություն ունի ընթերցանությունը: Սակայն նախ և առաջ պետք է աշակերտների մեջ ձևավորել ընթերցանությանը տիրապետելու կարողություններ, հետաքրքրասիրություն դեպի ընթերցանությունը:

Ընթերցանության շնորհիվ զարգանում է երեխայի խոսքը, ավելանում է նրա բառապաշտը: Գիրքը փոքրիկ ընթերցողին սովորեցնում է արտահայտել իրենց մտքերը և հասկանալ, թե ինչ են ասել ուրիշները:

Գրքի հետ աշխատանքը խթանում է ստեղծագործ երևակայությունը, զարգացնում ճանաչողական հետաքրքրությունները, ընդլայնում նախադպրոցական երեխայի հորիզոնները: Երեխան իր էությամբ զգացմունքային է, նրան զրավում է ամեն պայծառ ու գեղեցիկ: Ուստի երեխային ընթերցանության համար անհրաժեշտ է գրւնավոր գրքեր ընտրել: Երեխան պետք է իմանա, թե ով է զրել գիրքը և ով է նկարագրել այն, որ հեղինակի և նկարչի համատեղ ստեղծման շնորհիվ գիրքը արվեստի գործ է:

Ինչպես մենք իմացանք ընթերցողական կարողություննեի զարգացման կարևոր գործոններից է խաղը: Խաղերը նպաստում են կրտսեր դպրոցական տարիքի աշակերտների հաղորդակցական հմտությունների, տրամաբանական մտածողության զարգացմանը: Դրանք աշակերտների առօրյան դարձնում են բովանդակալից, նրանց մեջ մշակում են շփման ունակություններ և զարգացնում են մտածողությունը, խոսքը:

Կրտսեր դպրոցում ընթերցանության միջոցով է իրականացվում բնագրի հետ աշխատանքը:
Այդ բնագրերից են հեքիաթները, գեղարվեստական այլ ստեղծագործություններ, որոնք
մեծապէս նպաստում են աշակերտների մեջ ընթերցանության ձևավորմանը:

Ընթերցանության միջոցով աշակերտները շատ զիտելիքներ են ձեռք բերում:

Այսպիսով՝ ընթերցանության դերը մեծ է կրտսեր դպրոցում, կարևոր է, որ այն ճիշտ և նրանց
տարիքին համապատասխան կառուցվի:

Օգտագործած գրականություն

1. НАЧАЛЬНАЯ ШКОЛА. 2007. N – 6.
2. РЫБКИНА Е. А. _ <<Шаг навстречу книге, или Как приобщить пебенка к чтению>>/<<Начальная школа>> 2009 N 2.
3. Գյուլամիրյան Զ. Հ. , Հայոց լեզվի տարրական ուսուցման մեթոդիկա,
<<Զանգակ – 97>>, 2006:
4. Տեր-Գրիգորյան Ա. Ե., <<Ընթերցանության մեթոդիկա>>, <<Լուս>>, 1987:
5. Կարինե Թորոսյան, Կարինե Չիբուխյան, Աստղիկ Բալայան «Ինչպես
պլանավորել մայրենիի դասը» «Զանգակ», 2017
6. Դավիթ Գյուրջինյան, Նարինե Հեքեքյան , Մայրենի 4, Մեթոդական
ուղեցույց, Էղիտ Պրինտ , 2009թ.